

ТУРЦИЯ

—○○○—

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА НАРОДЪТЪ.

—○○○—

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли мецдиета; а въ имперіята, 5 бѣли мецдиета. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отнасятъ до редакціята са надписувать до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстникъ. Външните настоятели отговарять за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо въ Цариградъ—Галата при сѣщиятъ.

23 ДЕКЕМВРІЯ (ПО НОВИ СТИЛЬ)

—○○○—

5 ШАБАНЪ 1282 ОТЪ ЕГИРА.

ПАНЕЛЕНИЗМЪТЪ.

I

Думата панеленизмъ значи сичко що е еллинско. Измисленіето на тая рѣчь са въска- чя на епохата когато падна долната имперія; тя са язнамѣри, ако не са лѣжимъ, отъ нѣ- колко горѣщи Гърчолегі, които бѣлуваха за възобновеніето на съсипаната имперія, и са вкорени послѣ малко по малко въ сърце- то на грѣцкѣтъ народъ, както азбуката са вкоренява въ умѣтъ на дѣтето.

Нѣ тая дума не бѣше позната на чуж- дити народи. Подобно на женити отъ срѣд- нити вѣкови, които са крѣха да не ги пог- лѣдни нѣкой, Грѣцити вардяха тая дума тѣй строго щото да я обадятъ нѣкому бѣше за тѣхъ да изгубятъ надѣждити които имъ даваше толкосъ щедро.

Въ сѣщото врѣме едно революціално движеніе са приготвяше както въ Еллада тѣй и въ Цариградъ и по другити страни на Европейска Турція. Думата панеленизмъ звѣнчеше тѣй нѣжно въ уши на Грѣцити както парити въ уши на сиромасити. Не ще кажимъ че фенерската патриаршія е бы- ла съучастница въ това вѣлненіе на духови- ти, нѣ това което можимъ да потвърдимъ и- сторически, е че тя го е улеснявала и хра- нила въ много точки на звѣнія, и унищожѣ- ніето на народната ни Охридска патриаршія е станало по нѣйни интриги, споредъ тоя пустъ панрусизмъ, който, по онова врѣме, устрашаваше цѣла Европа.

Характерътъ на българскѣтъ народъ е сѣкоги бѣлъ добъръ за добрити, лошъ за ло- шавити. Тоя характеръ са отличява нѣ са- мо въ частніятъ му исторически животъ, нѣ и въ сичкити му политически борби. Той бѣ- ше единъ элементъ діаметрално противопо- ложенъ на грѣцкѣтъ по причина на лукав- щината му и на дѣволията му. Върѣнъ на Гос- подарити си, пріятель на мирѣтъ, той щѣше да направи невѣзможно, ако бѣше незави- симъ въ религіозити си работи, едно най- малко разшаваніе на Грѣцити.

Слѣдователно предъ очити на Грѣцити унищожѣніето на народната ни іераршія бѣ- ше нѣ само нужно за тѣхнити проекти, нѣ още то бѣше едно помагателно срѣдство което усигоряваше изпълненіето имъ.

Нѣ кой трѣбуваше да извърши това на- родоубійствено дѣло? Дали самити Грѣци? нѣ. Дали Сърбити? нѣ. Дали Руссити? нѣ. То трѣбуваше да са извърши отъ фенер- ската патриаршія, която, като религіозна гла- ватарка, бѣше придобила толкосъ повѣреніе при отоманскити падишахи, щото думата ѝ

не ставаше на дѣв. Прочее, тя не са забави да са възползува отъ това повѣреніе, и да сполучи да подбуди-разореніето на патриар- шіята ни (1765) единичното хранилище на си- чко дѣто имаше драгоцѣнно, оставено отъ прадѣдити ни.

Това изпълнено, Българити загубиха по- степенно нѣ само народното си чувство, нѣ и народната си книжинна. Управленни отъ фенерскити владици, Грѣцкѣтъ языкъ зафа- на да са прѣподава въ сичкити градища на България, Тракія и Македонія. На едни мѣс- та той облада, на други са случи противно- то, благодареніе на натурата.

Съсъ други думи, колкото повече Бъл- гарити губяха толкосъ повече Грѣцити пе- челяха. Колкото повече българщината са за- раваше въ дълбочинити на невѣжеството, толкосъ повече елленщината са развиваше умствено, нравствено, граждански и фи- зически.

Най сетнѣ хоризондити на България, на Тракія, на Македонія са покриха съсъ дебе- ли облаци, които, безъ личната свобода на гражданинѣтъ, бѣха толкосъ мѣчни да са распрѣснѣтъ, колкото естествени, безъ силата на вѣтърътъ.

Това състояніе на работити докара без- бройни злочестія за населеніята които оби- таваха тія страни. Тѣ не са карацисаха са- мо съсъ Грѣцити; не зеха само да прѣзирѣ- тъ языкѣтъ си; не оставиха само на чужди народи наслѣдіето което остана отъ бащи- ти имъ; нѣ най много, тѣ придобиха една дълбока антипатія за собственното си сен- силе; съсъ една дума човѣкѣтъ са прѣобър- на на скотъ, или по добръ на едно дѣйст- вително олицетворено невѣжество.

Какво страшилище настѣпа като това отричаніе на народността и това плачевно незнанство предъ очити на тія бащи които са отгѣждали синови, а послѣ тѣ са отказ- вѣтъ отъ тѣхъ, и за просвѣщеніето на ко- то сѣ похарчили огромни суми!!

Такъвѣи бѣше, читателю мой, плодѣтъ на религіозното владуване на фенерската патриаршія.

Нѣ ако тоя плодъ бѣше една отрова за нашата мила народность, за нашити благо- родни дарби, за нашата драга книжинна, за нашити вѣтхи прѣданія, противното бѣше той за Грѣцити или по добръ за еленизмѣтъ.

Това дѣто казуваме, толкосъ истина, щото нѣкой човѣкъ съсъ здравъ разумъ не- можни отъ да не припознаѣ че отъ като сми сѣ подчинили на фенерската патриаршія, нѣи не сми прѣставали да имаи владици Грѣци,

безъ да познавѣтъ языкѣтъ ни, обичаити ни, нѣравити ни, нѣщо коренно несѣобравно съ началата на евангелскити ученія.

Въ това положеніе на работата, полож- еніе на което и нѣи сами сми бѣше свидѣте- ли, нѣи не ще са боимъ да обѣвимъ отъ сичка- та дълбочина на сърцето си че грѣцкѣта па- триаршія е държала това човѣконенавистно по- ведѣніе нѣ по простотіята си, нѣ по неманіе- то на хора, нѣ съсъ цѣлъ, и тая цѣлъ не е била друга освѣнъ да улѣснава развитіето и уголѣменіето на еленизмѣтъ, както рѣкох- ми по горѣ.

Нашити хора въ Цариградъ, дѣто днесъ сичко дыши образование и успѣхъ, ставатъ отъ день на день по-дыващи, по-вироглави и по- безсрамливи, щото по-лесно е да излѣзе човѣкъ прѣдъ единъ паша, нежели прѣдъ одного нашъ търговецъ и най-паче, ако той е спечелилъ малко парици. Тѣи повечето живѣятъ въ Балъ- капанъ, дѣто сѣ са набрали по причина на чѣс- тити пожари, които отъ врѣмя на врѣмя сѣ съсипвали другити околны ханнища.— Господи- не, казахъ на одного, когото познавахъ отколѣ, утрѣ е празникъ, дѣ да ви намѣри да си по- прикажимъ по нашенскы.— Нѣмамъ врѣмя, у- трѣ щѣ си варда апартаментото, быде надутъ отговорѣтъ.— Като минувахъ прѣвъ Румели е- динъ учитель ми помоли да имъ купя единъ словарь, което прѣйхъ и изпълнихъ съ драго сърдце, ако и тѣхна милость не дадохъ нито на- рѣ за това поръчаніе. А за да имъ го испрати по-икономически, отивамъ въ Бал-капанъ, да оста- ва реченый словарь нѣкому отъ нашити хора, доклѣ сѣ намѣри нѣкой платникъ. Тѣй казвамъ на одного: Господине, тѣхъ книгѣ щете испрати спорадъ надписа ѝ.— Азъ не ставамъ ме- кере, бѣше отговорѣтъ. За то намислихъ да и- да при другити, и щомъ влѣзохъ въ одаята и му приказахъ, той ма исхока съ най-безсрамливъ начинъ като да бѣхъ му сторилъ най-големо зло. Тѣй са принудихъ да отида при третія, който съ голѣми молби еднавъ пріе единъ такъвъ тяжакъ товаръ: да сѣ испрати единъ словарь на одного учителя, който, горкый, ще распро- странява просвѣщеніе между народа ни.

Его какъ нашити хора сѣ грыжатъ за на- родно просвѣщеніе, отъ което и тѣи сѣщити са си отворили днесъ очити, та можатъ да си за- писватъ зманието-даваніето по теѣтерити.

(съобщено.)

НѢКОЛКО ДЕНА РАЗХОДКА ВЪ ХАСКІЮЙ.

Слава Богу, че намѣрихме едно мѣсто, дѣто понѣ хлѣбарити знаагъ да мѣсать добаръ хлѣбъ, и, то было Хаскѣюй, тѣй нарѣчено споредъ измазанити си отъ вѣтъ все съ бѣла варъ кѣцѣ, а въ брой около три хиляди. То е разложено на дължъ единъ сахатъ по двѣтъ страны въ една доста пріятна долина, прѣвъ която тече една пѣлна съ калове малка вада

ка умей, когато става каквото го иска горното правило. Да развием тая мисъл. Вниманието на детето е обърнато на околните предмети; то иска да си обясни състоянията и назначението въ тѣзи предмети. Тука детският умъ работи. Ако бы первоначалното обучение да благоприятствува на тая работѣ, като я поддържа и като ѝ помага, дето трябва и когато трябва, детският умъ крѣпне и се развива. Наблюденията надъ предметитѣ, добити съ собственитѣ трудъ познания, получаватъ ясни. Като сравнява различни предмети и имъ търси отличията и сходствата, детето се научава да разсъждава и да размышлява, ума му получава нѣкакъвъ положителност. Отъ това дето въ предметитѣ и въ тѣхното обяснение не може да влезе нищо произволно, дето за тѣзи предмети не може да са даже нѣщо, което не е въ тѣхъ; детето се научава да говори това, що е истинско, и да прави това, що е съгласно съ законитѣ на нѣщата.

Освѣтъ това детето се научава да обича природитѣ, да цѣни нейнитѣ красоти; то не гледа на нея като на мъртво нѣщо, каквото гледатъ онѣзи, дето не знаятъ нищо отъ чудесата на природитѣ. — (сѣдува). Хавезовъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

БРАЦЛА, 22 Ноември. — Лишено отъ органицъ си Пчелата, българското тунанно общество пристанѣ да съобщава новини които интересуватъ народа ни. Ако и да няма то вече свой вѣстникъ, който му правеше не малка честь предъ публиката, не трябва обаче да се струва мълчаливо и да стои като хладнокръвно на онова що интересва народа ни.

Скоро знае че родолюбieto на тукашнитѣ ни съотечественици заслужа предъ двѣ години най добритѣ оценки отъ страна на българскитѣ народъ. Брацлскитѣ Българи на драго сърце и съ ревностъ ся показаха съучастници на Черковнитѣ ни въпросъ и искаха чрезъ журналтъ си, да защитаватъ народнитѣ ни интереси. Съ сега вѣстникътъ прѣстана и тѣ не сж чуватъ.

Какво мислятъ тѣ днесъ и какъ отиватъ народнитѣ имъ туку работи, нека прѣмълчимъ за сега, съ надежда, че тѣ ще ся постараятъ отъ сега нататѣкъ да поправятъ поне онова ще сж относно на тѣхното училище подъ име бългaрско народно. Който познава родолюбieto на тукашнитѣ Българи, не ще иска да върва, че тѣ могатъ да оставятъ да пропадне онова учебно заведение, което тѣ съ време имааи добрината за да отворятъ и да събиратъ въ нѣго бедни български дѣцкиа съ намерение да усъществятъ въ младитѣ имъ срдца народно възпитание.

Нена брацлскитѣ родолюбци имѣтъ на умъ, че българейота око, което тѣ съ време привлякоха къмъ тѣхъ си, не ще престѣне отъ да отправя внимателни погледи връхъ тѣхнитѣ народни дѣла.

Прѣзъ тѣ дни пристигна въ градътъ ни Н. Пр. Г. Филаретъ, архиепископъ исмандскій. Той привака на съборъ сичкитѣ градски и селски свѣщенници и ги подкани да подпишатъ на нови регуламенти за вѣрбата, какви сж какъ ще станатъ измѣненія въ ромниската черква и какво ще са промѣни формата на общитѣ Православни черкова. Отъ Галацъ проведоха двама представители за това дѣло въ Букурещъ. Не е знаемо какъ ще са рѣши, едни казуватъ какъ щѣтъ само календаритѣ да промѣнятъ съ новитѣ, а други казватъ че ще потвърдятъ униата. До недѣля ще узнайми положението.

Тука иди питане: Българитѣ въ Влаш-

ко, които са лишаватъ отъ народни тѣхны черкви, какво ще направятъ въ такъвъ случай?

ШУМЕНЪ, 18 Ноември. — Въ 18 брой на Турция прочетохъ една кореспонденция отъ Шуменско. Кореспондентитѣ ви, наприжнѣтъ отъ завистливо распадение не намира думи, съ които да мя навити и представи на публикатъ отъ лопевъ по лопевъ, егонетъ, неяска, антика и проч. . . Казвамъ му, че това може да е тѣй и да не е.

И, като познавамъ отъ изложението му че не ся е задоволил само съ толкова, а ся готви съ второ да описва и исторіята ми, моля го да остави мене самъ да си ѣж опиши, че ще ѣж кажи по точно. Защо той, както ся види, сега ѣж е научилъ и, като не былъ самовидецъ, може описанието му да не е вѣроятно, а въ исторіѣ трябва всякогъ да ся пиева истинитѣ. Съжелявамъ го още и прѣдварително му извѣстивамъ, какъ исторіята ми е позната на всякъ Българитѣ предъ 16 години, отъ времето още въ което е станала и, ако е било нужно описанието ѣ, имаше по умни писачи отъ него, та да ся не прислѣва и дава обяснения, че, може до дѣто ги измисли да си отджие отъ нѣкожъ странж.

Благодаржъ го 1) що мя почелъ да ми пише имато въ вѣстникитѣ да ся памира и то при другитѣ, ако и да не похвално като неговото. 2), За дѣто ми приписва пороцитѣ и недостаткитѣ, защото може и да ги имамъ.

При все това, като всякой знаете, отъ създаието на свѣта, никогъ добрината или лопевината на челоука не са е оцѣнявала само по голыты приказки, нѣ повече споридъ работитѣ му, казвамъ, че и намъ, които живемъ въ обществото на челоуцитѣ, дѣлата ни сж явни. И, ако сме добри обществото ни е оцѣнявало за добри; ако ли напротивъ сме таквыи, за какыто ни прѣдставлява неговъ милостъ, то неговото изложение иде ни послужа за урѣкъ да ся поправимъ за въ бѣдѣнето и тѣрпѣнемъ въ правитѣ пакъ. Ако ли найскѣпъ не ни стани нужно ни одного ни другото; тогава Г-нѣ дошеникъ ще си останѣ съ искренноститъ която дѣйствително показва къмъ то насъ. — Н. Бацаровъ.

ВІЕНА, 24 Ноември. — Вій знайте че преди двѣ години царското правителство благоизволи да земѣ и отъ народътъ ни четири Българчета и да ги проводи въ Парижъ да ся учатъ.

Незная какъ отивѣтъ и какъ прѣдставляѣтъ тѣ българскитѣ народъ въ центрѣтъ на цивилизацията, нѣ едно нѣщо което ма наизава, е че отъ нѣколко време тука за намира едно отъ тѣхъ и са наслаждава съсъ виенскитѣ въздухъ, безъ да помисли да отидѣ на сваргалитѣ си. Иако ми е думамъ; защото това момче пѣла нѣкаква наклонность къмъ ученіето, и това са доказува отъ шестмесечното му огектствие отъ Парижъ; а ако това място са бѣше отескѣнѣло на едно бѣдно Българче, то щѣше да са грѣжи за да придобѣе учение и да бѣдо послѣ ползѣненъ въ мѣчното дѣло на народното възраждане.

И скѣрно нѣщо! преди двѣ недѣли бѣха тука двѣ Българчета, които заминуваха за Парижъ и които за чѣстѣта на народътъ, са потрудиа да го земѣтъ съсъ тѣхъ си, нѣ тѣ тѣхни искрени усилия не дадоха никакви слѣдствія.

ОРЪХОВО, 30 Ноември. — Училището на това село е сградено на добро положение; то са намира на високо едно място. Каго пакъ пакъ азъ бѣхъ любопитѣнъ да го посѣтя. Нѣщо да види? то бѣше празно: имаше малко ученици, и тѣи никакъ редовно не дохождаа. Учителя Д. Панономъ човѣкъ снабденъ

съ добри качества си е често давалъ оставката по причина на тѣя нередовности; при сичко че е употреблявалъ съважни срѣдства за да въведе дѣцата въ добръ пакъ, нѣ не успѣлъ, защото тѣи бѣше научени бащитѣ имъ. Сѣга сж са набли Г. Цеко Вѣлчовъ, Панчо Пановъ членове на идаре мезини, и Г. Андрей Лулчевъ, ентронъ черковній, човѣци обдарени съ добро разсѣждане, да управяватъ училището кѣту щѣли да направатъ условіе съ бащитѣ на дѣцата за да ги проваждатъ редовно на училището; тѣя нѣхна постѣпка ми много ареса и за похвала сж тѣи мѣжн. защо и въ други общи работи прѣдоставали.

А пакъ за вѣдѣката Г. Пансіа ся добре научихъ, и добръ имъ познахъ духътъ чи сж сичкитѣ благодарни отъ него. А това кое некой безразсѣдѣ Врачани правятъ и плачатъ отъ него, разумѣва ся защо не е имъ безбѣда да въ нѣкой конѣкъ да гложатъ та да ся мирни. Освѣтъ тѣя дѣто ся благодарни, и народа на сичката Врачанска каза и Плевненска сж благодарни, отъ това знамъ защо азъ обходинъ и трѣте кази за моята си търговия, и като любопитѣнъ на сѣко село добръ испитвахъ.

ОРЪХОВО, 1 Децември. — Въ 18 брой на Турция прочетохъ една кореспонденция отъ Плевенъ противъ Н. Н. Г. Пансіа; кореспондентитѣ иска да кажи нѣщо, нѣ не знае какъ да говори и не е на единъ умъ.

Плевн единѣ пакъ първо за народность не пѣха Г. Пансіа още догдъ не бѣше влязалъ въ градѣтъ имъ; Врачанитѣ го принахъ съ чѣстъ. Кожото за насъ нѣи мѣлахме, защото нашіи градъ не е въ състояние да разсѣжда за такѣво високо нѣщо. Той чакѣше отъ прѣвитѣ начертанія а те тарачъ и тѣи; Врачани припознаватъ патриаршіята, Плевнелии умъ не припознаватъ, Орѣхово что ще стори коя страна да гледа и на кои да са основе, ако гледа народно право едната страна прѣпятствува, ако инакъ на другата не ся уверява за то ся стоя паралелно до той часъ, и позна интригитѣ и на двѣте страни, и като познава невинноститъ на Г. Пансіа, исповѣда днесъ предъ народѣтъ.

Кореспондентина наваа чи гражданитѣ му сж съединили съсъ Врачанитѣ противъ Пансіа; това изжривоватъ, а дѣ остана народностьта имъ? неможиха ли да присоудѣтъ тѣ Врачанитѣ къмъ народостѣта. Тука ся разумѣва чи народность не е имало въ Плевенъ, и дѣлата е еднаква била и на двѣта градове сирѣчь за частнитѣ интереси. Обаче тѣ нищо нѣма да направитъ, защото има човѣци дѣто разгледватъ тѣява нѣща, пакъ и честното правителство не остана да са движѣтъ напразно такыва човѣци безъ никакво право; нѣи тѣи исповѣдаме какъ ако са основе патриаршіята на интригитѣ на тѣя врачани и лѣи Г. Пансіа отъ енархіята му, рѣшили сме са да протестираме на патриаршіята и да ся съдимъ съ мѣимитѣ давадѣи.

Сега да попитами Врачанитѣ, и нѣколко души отъ Плевнелиитѣ защо го нецѣхъ? какъ ще отговоратъ кѣто незнаѣтъ? Сичката причини е че не имъ дава пари, друго няма. Сичкитѣ характерѣ дѣто ся прѣдставили на патриаршіята до единъ са уидѣрни нѣхны; ако имаше той такыва поведѣния требаше нѣи да ги знаемъ, защото въ това четиригѣдинно расстояние, той непрѣстанно е прибѣнѣлъ въ Орѣхово, освѣтъ първата въ Врана и Плевенъ. Това знаемъ за истинна, и неможимъ наля правото криво и кривото право.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Вѣстникитѣ които прѣйми тѣя недѣля отъ Еврона, не съдѣржавѣтъ почти нищо

важно, което да туримъ предъ очите на читателитѣ си. Разгрѣхъ ги, четохъ ги, нѣ напълне: сухата земя не дава плодъ. Сичко лежи въ тишина. Види-са че политичитѣ и дипломатитѣ си почиватъ сега, за да иматъ по голѣмъ хавесъ въ работитѣ си за новата година 1866, която, незнайми, ще ли да бѣди по изобилна съсъ новини отъ тая дѣто излязува.

Нѣ ще попитатъ нашитѣ читатели съсъ какво са пълнатъ тѣя голѣми вѣстници? нѣй ще имъ отговоримъ че тѣ са пълнатъ съсъ много дръбни работи, съсъ критики, прѣспирни, мѣстни случки, които нѣй обичими да замѣнявама съсъ кореспонденцитѣ си. Ще притуримъ още че ако тѣя газети са издаваха помежду Българитѣ, съсъ същото си съдържаніе, както Врѣмето то което ги поддражва, увѣрени сми че за издателитѣ не щѣше да има нѣ каруци, нѣ театра, нѣ отъ гладъ умираха.

Нѣ слава Богу, хората отъ Европа не сѣ тѣй: тѣ четатъ сичко което вѣстницитѣ пишатъ, было и отъ най далечнитѣ мѣста на свѣтътъ. Съсъ Българинтъ са случява противното: Той не чете или по добрътъ той чете само това което става около нѣго, и сѣко друго нѣщо отъ исклучителна важностъ което става въ Европа.

Повѣже това е тѣй, нѣй ще дадемъ новини които са викатъ „новини политически“, само отъ тоя родъ. Слѣдувай читателю мой съсъ насъ наедно пътеката по която ще та водимъ.

ФРАНЦИЯ. — Ти знаешъ че преди нѣколко врѣме арабаджитѣ отъ градътъ Паришъ бѣха напуснали занаятътъ си който е да возятъ юджитѣ отъ едно кюше на друго. Тѣ напуснаха, защото заплатата имъ бѣше малка, и не можиха слѣдователно да подкрѣпятъ фамилиитѣ си.

Тая постѣпка бѣше лошава. Сѣка постѣпка която не дава добро слѣдствие са вика лошава. Това сѣщото са случи съ тѣя арабаджии. Тѣ искаха да са покажатъ сербесъ хора, нѣ правителството излѣзе по сербесъ.

Днесъ тѣ са молятъ на императортъ да уллучи положеніето имъ. Императортъ пишѣтъ отъ молбата имъ, прѣвлъ съсъ драго сърце желаніето имъ и порѣчалъ на правителството си да разгѣда тоя въпросъ. Покорна глава сабя не я сѣче.

Друга новина. Министрътъ на външнитѣ работи испроводилъ тѣя дни до дипломатичеснитѣ си агенти при чуждитѣ дворови, ноти въ които обѣщавалъ добритѣ плодови отъ скорошното смаленіе на вошката.

Друга новина. Съединенитѣ Щати испроводили при французкото правителство едного дипломата който пристигналъ сега скоро въ Паришъ, и който былъ натоваренъ споредъ нѣкон вѣстници, съсъ политическа мисія.

ИНГЛИТЕРА. — Царицата има намѣреніе да отвори лично идѣлѣтъ парламентъ.

Испано-шилскіятъ въпросъ са разгѣдалъ тѣя дни въ свѣтътъ на министритѣ. Увѣрватъ че вишегласіето на министритѣ са произвѣсло за едно енергическо намисаніе.

Търговскіятъ трактатъ помежду Ин-

глитера и Австрія наближава да са свърши. Галскіятъ князь са тѣми да отиди, заедно съсъ съпругата си, на Компіенъ, за да направи визита на императортъ на французитѣ.

Единъ комитетъ са настанилъ за да въздигне единъ паметникъ на лордъ Палмерстона. Тоя паметникъ щѣлъ да са направи върху единъ отъ мегданитѣ на Лондра.

Боolestъта на добичетата, която бѣше прѣстанала, са появила съсъ сѣщата строгость.

АВСТРИЯ. — Слухъ са раздава по дипломатическитѣ крѣгища че единъ раздоръ раздѣлява днесъ царската австрійска фамилия. Архидуцитѣ нечатъ да са дадатъ никакви остѣпки на Маджаритѣ, а желаніето на императортъ было да имъ даде.

Споредъ както са види Австрія нѣма да направи смаленіе въ вошкитѣ си, както са бѣше извѣстило. Тѣя распуснала маджарскитѣ съддати нѣ заповѣдала да сѣщото врѣме да са събератъ 82060 души на мѣсто имъ. Хората са питатъ какъ ще може да посрѣшни тѣя безполезни масрафи.

РУСИЯ. — Нѣй бѣхми извѣстили прѣди нѣколко врѣме че руското правителство пишѣ нови съддати въ Полша. Сега са научавама че то рѣшило да остави три хиляди въ отечеството имъ.

Ле Моидъ като хортува за тая новина, не са радува твърдъ и са сѣмѣва за точността ѣ.

ПАПСКИ-ВЛАДѢНИИ. — Въ Римъ холерата не са е появила до сега никакъ. Нѣкои случаи са потвѣдили само въ Корнето, нѣ безъ да иматъ лоши слѣдствія.

Едно добро врѣме владѣ въ Вѣчнѣтъ Градъ. Дърветата са виждатъ да са раззеленяватъ. Небото е ясно тѣй както лѣтно врѣме. Свѣтътъ Отецъ излѣзува сѣкій день на расхода. Населѣніето римско го глѣда съсъ радостъ. Той са показва пѣленъ съсъ здравіе, ходи добръ. Засмѣното му лице показва едно съвършенно спокойствіе.

ИСПАНІЯ. — Пишатъ отъ Мадритъ че шилското правителство са тѣмѣло да задържи въ земята си сичкитѣ Испанци които обитаватъ въ нея като единъ аманетъ. Въ тоя случай амiralътъ Парей са рѣшилъ да дигни съсъ сила отъ нѣговата земя петстотинъ шестстотинъ фамилии и да ги закара въ Испанія. Чудна е и тая работа.

Сичкитѣ испански вѣстници изискуватъ едногласно намисаніето на Франція и на Инглитера въ примиреніето имъ съсъ Шили Правителството сподѣля тѣя мысли.

БЕЛГІЯ. — Една телеграфическа депеша отъ Паришъ съсъ дата 18 Декември(н.с) извѣстява слѣдующето:

Погрѣбеніето на царъ Леополда I, което стана въ сѣбота, бѣше забѣлжително. Вчера Леополда II даде кѣтва която са изискува отъ конституціята. Словото му въ камарата, възбуди едно голѣмо въскисеніе.

ГРЪЦИЯ. — Руфосъ са намира днесъ на чело на министерството. Ёго программата му:

Съграждани, Н. В. Царятъ благоволи да ни повѣри управленіето на работитѣ на

царцината. Макарь и да знаихми мачнотитѣ на обстоятелствата, нѣй не са двоумихми за да прѣвземъ мисіята съсъ която той ни натовари. Като са основамаи върху духъ-тъ на наредата на народътъ и върху подпорката на камарата, нѣй имами убѣжденіе че ще спомогнемъ за зацѣвяніето на наредата чрезъ срдѣствата които конституціята и законитѣ ни усигоряватъ и колкото са можни за регуларизаціята на финанцитѣ на царството споредъ желаніето на царятъ.

СѢКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Н. Ц. В. Султанъ благоволи да подари знакови отъ първѣй класъ на орденътъ си Меджидіе на Менкелі бей, проводникътъ на Ханътъ отъ Какинди, а знакови отъ третѣй класъ отъ вторѣтъ орденъ на разни лица отъ свитата му.

— Н. Ц. В. Султанъ повика онзи день председателътъ и членовитѣ на свѣтътъ на хазинитѣ съсъ които и са разговори за вървежѣтъ на работитѣ на тоя свѣтъ.

— Казуваъ че сега наскоро щѣло да са направи единъ други вилаетъ въ Европейска. Турція толкось голѣмъ колкото е дунавскіятъ. Новата областъ щѣла дѣса сѣстави съсъ Селеникъ, Румелин, Лариса, Янина, и ще да има за сѣдалище Манастиръ.

Управленіето на тоя новъ Вилаетъ щѣло да са повѣри на Омеръ паша. Н. В. щѣлъ да бѣди въ сѣщото врѣме и командантинъ на третѣта ордія.

— Въ послѣднѣтъ ни брой са бѣше казало че Г. Золотовичъ ходилъ при първенцѣти Гръци за да имъ расправи черковнѣтъ ни въпросъ. Тая новина излѣзе лѣжовна.

— По прѣдложеніето на Митхадъ паша, царското правителство рѣшило да разработи мѣстата които са намиратъ близо до Мачинъ. Тѣя мѣста са продаватъ съсъ лоти като мюлкъ.

— Увѣрватъ че една компанія купила тѣя дни едно мѣсто сръщу руската канцеларія дѣто щѣла да направи единъ голѣмъ хотелъ. Тоя хотелъ щѣлъ да обѣма нѣ помалко отъ 150 камари.

— Една телеграма отъ Лондра извѣстява че Мусурусъ бей, прируженъ отъ първѣтъ секретаръ на посолството, трѣгналъ за Брюксель, нарочно да присѣтствава на погрѣбеніето на царъ Леополда.

— Многого материалъ ни принуди да отложимъ за до недѣля обнародваніето на разни кореспонденциѣ.

— Писмата ни отъ Щипъ и Прилѣпъ извѣстятъ чи зимата заважала съсъ строгость по тая областъ. Ситѣтъ падналъ единъ адамъ бой. Мразѣтъ е голѣмъ.

— Научавама са че Н. Преосв. Г-нъ Рафаилъ, началникъ на Съединенитѣ Българи, рѣкоположилъ миналата недѣля единъ дяконъ. Тоя дяконъ щѣлъ былъ да го придружава.

— Въ единъ отъ послѣднитѣ си бройови, Журналъ де Константинополь съдържава едно параграфче за нѣкакво си прѣобрѣщаніе въ Уніята на ТТ. IIIр. Иларіона и Паясія. Тѣя свѣдѣнія сѣлѣшени отъ основа.

— Вчера излѣзе беретътъ на Г-на Разаила, чрезъ когото Н. Ц. Вел. Султанъ го прѣпознава официално за началникъ на Съединенитѣ Българи, относително до свѣтскитѣ имъ работи.

— Нѣй бѣхми извѣстили прѣди нѣколко врѣме че три Българчета сѣ прѣли въ личната гарда на Н. Ц. Вел. Султанъ. Споредъ както са научихми сега не было три, нѣ двѣ, отъ които едното са вика Андрей Петковъ родомъ отъ Татаръ-Пазаржикъ, а другото Иванчо Стойчовъ, отъ Битола.

Отговорникъ Никола Геновичъ.